

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-16321
Otsuse kuupäev 17.01.2025
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja TITAN TRADING OÜ (12462295)

Tarbija nõue 48.74 € ning lisaks 25 € postikulu eest

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus rahuldada. Kaupleja peab tarbijale tagastama 48.74 eurot ning 25 eurot postikulu.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija tellis kauplejalt toote juunis 2024, kuid kaupleja seda ei tarninud. Kaupleja ei tagastanud ka ostusummat.

Kaupleja seisukoht:

Puudub menetluse osas, aga leidis, et tema postikulu ei peaks tagastama.

Komisjoni põhjendus:

Kuna kaupleja ei ole tarbija nõudele sisuliselt vastanud, võtab komisjon tarbijakaitseaduse § 48 lg 6 kohaselt vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avalduse ja olemasoleva teabe.

Tarbija esitas kaupleja vastu nõude üleantu tagastamiseks. Komisjon, tutvunud tarbija avaldusega ning sellele lisatud materjaliga, leidis, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele.

Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses ning kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Praegusel juhul on tarbija taganemise põhjusena tuginenud lepingu rikkumisele, kuivõrd kaupleja jättis tellimuse täitmata ja tellitud kauba tarbijale saatmata.

Müügilepingut reguleerivate normide kohaselt on müüja põhikohustuseks asja üleandmine ja ostjal omandi tekkimise võimaldamine (VÕS § 208 ja § 209). VÕS § 76 lg 1 järgi tuleb kohustus täita vastavalt lepingule; lg 3 kohaselt loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil.

Esitatud tõenditest nähtub, et leping on poolte vahel sõlmitud, kokkulepitud ostuhind on tarbija poolt kauplejale tasutud, kuid lepingu esemeks olevat kaupa ei ole tarbijale saadetud ega üle antud, millest järelduvalt on kaupleja rikkunud oma lepingulist kohustust.

Täiendavalt märgib komisjon postikulu osas, et tegemist on kahjuga, mis jääb kaupleja kanda. Võlausaldaja võib lepingu rikkumise korral nõuda kahju hüvitamist, kui on täidetud eelkõige järgmised üldised eeldused (vt mh Riigikohtu 30. septembri 2015. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-100-15, p 20): • võlgnik on lepingut rikkunud (VÕS § 115 lg 1); • võlgnik vastutab lepingu rikkumise eest (VÕS § 115 lg 1); • võlausaldajale on tekkinud või tekib kahju (VÕS § 127 lg 1, § 128); • kahju on hõlmatud rikutud lepingulise kohustuse kaitse-eesmärgiga (VÕS § 127 lg 2); • kahju oli rikkumise võimaliku tagajärjena võlgnikule lepingu sõlmimise ajal ettenähtav, v.a kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu (VÕS § 127 lg 3); • rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos (VÕS § 127 lg 4). (p 15). Antud juhul kaupleja rikkus lepingut (mitte tarnides kaupa) ning kaupleja tegevuse tõttu tekkis postikulu näol tarbijale kahju. Antud lepingu rikkumise tõttu tekkis kahju, kuna tarnet ei toimunud ning tarne eest tarbija tasus ette. Kui kaupleja ei oleks lepingut rikkunud, ei oleks seda kahju tekkinud.

VÕS § 116 lg-s 1 toodud lepingust taganemise üldnormi kohaselt on taganemise õigustatud juhul, kui teine lepingupool on lepingulist kohustust oluliselt rikkunud. VÕS § 208 lg 1 järgi on müügilepingus müüja peamine kohustus anda ostjale asi üle. Tõendatud on, et kaupleja rikkus oluliselt oma lepingulist kohustust ja ei andnud tarbijale ostetud kaupa üle. Tarbija müügilepingut taganemise nõue on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele.

Lepingust taganemise korral võib VÕS § 189 lg 1 alusel kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist. Tarbija ei ole ostetud asju kätte saanud, kaupleja peab tarbijale tagastama tarbijalt saadud ettemaksu.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/